



Mai Villadsens folkemødetale

Taler

Mai Villadsen
Politisk leder, Enhedslisten

Dato

16. juni 2022

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Kære Folkemøde,

Ikke alle børn vokser op med lige gode kort på hånden. Nogle lander med storken, i ressourcestærke kernefamilier. Andre dumper ned i familier der bliver ramt af sygdom, sociale problemer eller arbejdsløshed. Og det sætter aftryk. Børn der vokser op i fattigdom, med stressede og pressede forældre, de bærer meget store byrder alt, alt for tidligt.

Jeg gik i skole med en af dem. En der bar på meget.

Og vi vidste det allesammen. Jeg husker, hvordan vi i de små klasser instinktivt vidste og snakkede om, at hvis man fik ham som nisse i december måned, så ville han ikke have noget at lægge i vores skoletasker. For der var ikke penge til den slags i hans familie.

Bare den lille ting, ikke at kunne være en del af klassens decemberleg. Det skubber børn længere væk fra fællesskabet. For ikke at tale om, alle dem der ikke kan være med til fodbold eller børnefødselsdage. Som ikke har noget stort at fortælle om efter jul eller ferier - for der var ikke rigtig råd.

For få dage siden indgik vi en aftale om fattigdomsydelserne i Danmark. Vi fik med den hjulpet alle børn i kontanthjælpssystemet og fik næsten 10.000 børn over fattigdomsgrænsen. Vi fik indført gratis lægeordineret medicin til kontanthjælpsmodtagere og deres børn.

Men kampen var hård. Og vi mangler stadig at hjælpe tusindvis af børn i vores samfund.

Jeg kommer aldrig til at forstå, hvorfor man skal vride armen næsten helt om i

nakken på det danske socialdemokrati, bare for at få dem til at lave små forbedringer for de fattigste i landet. Det socialdemokratiske hjerte banker simpelthen ikke hårdt nok for de her mennesker. Det synes jeg er helt uforståeligt. For det her burde vi være enige om. Det burde være et fælles projekt.

På trods af vores uenigheder med socialdemokraterne, så viser aftalen jo faktisk, at politik gør en forskel. Betyder noget for rigtige mennesker. Og takket være Enhedslisten, viser vi nu, at det gør en konkret forskel for de fattigste, hvem der har magten i Danmark. Det er jeg glad for. Det er nødvendigt.

Efter aftalen er landet, er det strømmet ind med historier, fra folk der er fanget i kontanthjælpssystemet. Historier om, hvordan den her aftale gør en forskel for dem.

Marie fra Brøndby har ikke haft råd til, at hendes seksårige datter Victoria gik til fritidsaktiviteter. Og Victorias kommende syvårs fødselsdag har ført til bekymringer, for der var ikke penge nok på kontoen, til at holde fødselsdag for klassekammeraterne. Efter aftalen landede sagde Marie "Nu kan den konstante dårlige samvittighed stoppe".

Og Maja fra Fredericia kunne berette, at selvom hun vender hver en 25-øre, har hun ikke haft penge til sin lægeordinerede medicin mod astma. Det sikrer vi hende nu. Det er jeg stolt af.

Hvad er højrefløjens svar til Marie, Maja og deres børn?

Jo CEPOS har gang på gang været ude og sige, at det faktisk er sundt for fattige børn at lære konsekvenserne af lediggang - at et års fattigdom ikke er et stort problem for børn.

Nej, CEPOS, det styrker ikke karakteren at være fattig - at skulle prioritere mellem mad på bordet og lægeordineret medicin, tværtimod mærker børn livslange konsekvenser af bare et år i fattigdom. Pak Joachim von And-attituden og jeres romantisering af fattigdom sammen og kom ud i virkeligheden.

Hvad var så svaret fra de borgerlige partier på fattigdoms-aftalen?

Jo, beskeden fra Venstre var klar: De ønsker at rulle aftalen tilbage, før den overhovedet kommer i gang - for man risikerer jo, at vi faktisk kommer til at hjælpe nogle med lidt mindre pæredanske navne end Jakob, Søren eller Inger.

Jeg synes, det er en falliterklæring. Højrefløjen ønsker sig simpelthen, at børn forbliver i fattigdom, bare for at sende hårde strammersignaler på udlændingepolitikken. Mere forkert bliver det simpelthen ikke.

Det her viser med al tydelighed, at for de fattigste børn i vores samfund gør det en forskel, om flertallet er rødt eller blå. Om flertallet er ind over midten eller med Enhedslisten. Alle der ønsker at kæmpe videre - sammen med os - imod børnefattigdom i Danmark bør ønske sig en stærk venstrefløj, som kan gøre Mette Frederiksens frierier til højrefløjen til skamme.

Og hvis man tror det sidste ord om fattigdom nu er sagt, så tager man grueligt fejl. Ikke så længe Enhedslisten sidder i folketinget.

I de her dage forhandler vi grøn skattereform på Christiansborg. Vi sidder og lægger arm med finans- og skatteministrene om, hvor meget de store forurenere skal betale i klimaregning.

Og meget hjælp er der ikke at hente. I hvert fald ikke fra de to blå herrer - Ellemann og Pape. Ja, faktisk minder de mig lidt om Dupont og Dupont.

I kender godt Dupont og Dupont, ikke. De to efterforskere fra Tintin, som tror de er afgørende for at opklare alle mysterierne - men i virkeligheden sjældent ved hvor de befinder sig - og ret ofte forstyrrer mere end de hjælper.

De to herre - Ellemann og Pape - ved tilsyneladende heller ikke helt hvilken forhandling, de har forvildet sig ind i. Vi forhandler om klimaet - klodens fremtid - men fordi ordet "skat" indgår i overskriften til en grøn skattereform, så tror makkerparret tilsyneladende, det er endnu en anledning til at uddele milliardstore skatterabatter til erhvervslivet.

Helt ærligt. Hvornår lærer højrefløjen at tage klimapolitikken alvorligt? At klimaet ikke er en undskyldning for at smugle deres stålblå, ulighedsskabende

politik ind ad bagdøren? Svaret er tilsyneladende, at det lærer de aldrig.

Derfor står statsministeren også over for et valg. Kære Mette Frederiksen: Vil du klimaet eller vil du højrefløjen? Vil du lave social retfærdig grøn omstilling og klimahandling med Enhedslisten, eller vil du holde hånden over de store forurenere, sylte klimahandlingen og uddele skatterabatter med Pape og Ellemann?

Svaret burde være enkelt. Svaret burde være grønt. Især for en statsminister, som indtil for nyligt påstod, at hun var lige så grøn som hun er rød. Selvom hun nu har friet til de blå, som jo egentlig er kulsorte.

Klimakampen og den grønne omstilling kan ikke vente på hverken Dupont og Dupond i blå blok eller en snart farveblind Mette Frederiksen. Vi skylder de unge, klimaaktivisterne og hinanden at vise at vi tager ansvar og handler omgående.

Der er snart valg i Danmark. Et meget afgørende et af slagsen.

Her kan man vælge at sætte sit kryds ved partier som hellere vil prioritere skattelettelser til millionærer end børnefødselsdage for de fattigste børn, partier som hellere vil give gaver til erhvervslivet, end kræve den nødvendige klimahandling. Partier som ikke bakker op om minimumsnormeringer, og tror at løsningen på sundhedskrisen bare er flere privatiseringer og ikke ordentlige forhold for de ansatte i vores velfærd.

Hvis der er én ting man virkelig lærer i folkeskolen - og i datinglivet - så er det, at man ikke skal gå tilbage til en fuser.

Så lad os endelig ikke gå tilbage til de blå partiers velfærdsnedskæringer, kulsort klimapolitik og fattigdomsreformer.

Desværre må Mette Frederiksen lide af avanceret hukommelsestab, når hun inviterer Dupont og Dupond fra blå blok ind i magtens centrum.

Derfor, kære venner. Derfor er vores opgave at sikre, at venstrefløjen bliver så

stor, at vi ikke er til at komme udenom efter et valg.

For kun på den måde får vi for alvor mindsket uligheden, styrket velfærden og lavet den grønne omstilling verden har så hårdt brug for.

Tak for ordet. Og rigtig godt Folkemøde.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Enhedslisten, Folkemødetale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mai-villadsens-folkemoedetale-2022>